

עמ"ת 6869/06/21 - מדינת ישראל נגד גובאו וולדו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 6869-06-21 מדינת ישראל נ' וולדו(עציר)

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
עוררת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד נעמה ניר
נגד	גובאו וולדו
משיב	ע"י ב"כ עו"ד רוי גבריאלי

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט קמא, לפיה קבע בית המשפט קמא כי יש ראיות לאישום הראשון בכתב האישום ולאישומים השני והשלישי יש חולשה ראייתית. נפקות החלטה זו הביא את בית המשפט לבחון חלופת מעצר. בדיון ביום 26.05.21 נטען ע"י ההגנה כי אין ראיות לכאורה. בדיון שהתקיים ביום 30.05.21 לאחר שעין בדיסקים קבע כי יש ראיות לאישום הראשון וקושי ראייתי באישום השני והשלישי. הוצגה חלופה שלא הניחה דעתו של בית המשפט כחלופה שדי בה לצורך שחרור המשיב למעצר בית. בדיון ביום 02.06.21 התקיים דיון בו עובתה חלופת המעצר ובית המשפט החליט לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. הנימוק לשחרור היה הקושי הראייתי באישומים 2,3, רף חומרה בעבירה המיוחסת שאינו ברף גבוהה, העדר עבר פלילי.

העוררת מתנגדת לשחרור המשיב ללא תסקיר, תוך שהיא סבורה כי אין קושי ראייתי באישומים השני והשלישי. מנגד ב"כ המשיב ביקשה להותיר את החלטת בית המשפט קמא על כנה.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה

נוכח המחלוקת הראייתית שנפלה בין הצדדים הורתי על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת וקיבלתי לעיוני את תיק החקירה. ברור לכולם כי מדובר במתלוננת עם מוגבלות קשה של חרשות ואלומות. עיינתי בתיק החקירה ואני סבור כי יש ראיות לכאורה לשלושת האישומים ואנמק:

א. בתיק החקירה שני הקלטות של חקירת המתלוננת. אכן בקלטת הראשונה יש קושי להבין את המתלוננת במובן זה שהזמנים ואירועים אינם מסודרים באופן סדור, אולם ברור שיש שלושה אירועים. דקה 05.57 מתארת את התקיפה באישום הראשון תקיפה בגב ובעיטה בגופה. בדקה 07.05 המשיב אומר למתלוננת כל הזמן לא לספר. דקה 08.00 מספרת על שבירת הטלפון שלה. דקה 9.22 מספרת על 3 תקיפות. דקה 10.19 מתארת את האירוע באישום 1. דקה 14.04 מתארת את התקיפה שלה ובדקה 14.32 את תקיפת בנה התינוק שהוכה בפה ובישבן. דקה 16.24 חוזרת על כך שתקף אותה 3 פעמים, בגב בחזה בראש מאחור, דחף את ראשה לקיר. דקה 21.59 חוזרת על 3 מקרי תקיפה. דקה 22.27 מתארת את התקיפה הראשונה. דקה 22.42 מתארת את התקיפה השנייה.

ב. הקלטת השנייה התיאור העובדתי יותר ברור. בדקה 07.00 המתלוננת מתארת את האמור באישום הראשון. יצוין כי המתלוננת קמה מהכיסא ומראה ממש איך הותקפה. דקה 13.55 שוב מתארת את האירוע הראשון. דקה 17.20 מתארת את המקרה השני האמור בכתב האישום תקיפתה שמונה ימים לאחר ההריון. הכה בגב, דחף אותה הכה במקום הניתוח דבר שגרם לפתיחת התפרים אחרי הניתוח הקיסרי שעברה. דקה 20.01 היזק לרכוש בזדון שבירת הטלפון. דקה 21.55 מתארת את תקיפת בנם המשותף. דקה 28.50 מתארת את האירוע השלישי. בית המשפט יאמר כי הקלטת השנייה היא סדורה יותר וברורה יותר. היא מייצרת את הראיות לכאורה בתיק. לא ברור לבית המשפט מדוע אמרה את שאמרה ב"כ המשיב כי לא ניתן להבין את המתלוננת. בכל מקרה בית המשפט הבין את שנאמר ואת האלימות שננקטה כלפי המתלוננת.

ג. לראיות אלו יש להוסיף את הראיות שיש בכוחן לחזק את גרסת המתלוננת ראיות שנאספו מבנה ואחותה של המתלוננת. בנה הגדול של המתלוננת שמספר על האלימות שננקטה כלפי אימו עמוד 1 שורה 7, שורה 10 להודעתו. חבלות שראה בנה בעבר עמוד 2 שורה 21 להודעתו. גם אחותה מספרת כי אחותה סיפרה לה על תקיפתה וכן ראתה חבלות על גופה. עדויות אלו יש בהן לחזק את עדות המתלוננת.

ד. המשיב כפר בכל האישומים כנגדו. אולם קיימות סתירות בגרסת המשיב. המשיב מסביר כי המתלוננת מעלילה עליו ראו חקירתו האחרונה. כאשר הסברו הראשון הוא כי אחותה היא שמעלילה עליו ראו חקירה 20.04.21 עמוד 5 שורה 80. סתירה נוספת היא הסיבה שהמתלוננת מעוניינת להשחיר פניו לדבריו. פעם אחת בגלל כסף שנתן לה סכום כסף גדול ופעם אחרת בגלל חשד של המתלוננת כי הוא בוגד בה.

ה. בשלב זה בית המשפט אינו קובע מהימנות של מתלוננת אולם בתיק זה יש אמירות של המתלוננת המעידים על כך שהיא אינה רוצה ברעת המשיב. החקירה השנייה בדקה 02.00 היא אומרת כי אינה רוצה שהמשיב יעצר כיון שיש להם ילד משותף. דקה 04.29 חוששת למשיב שילך למאסר. דקה 29.31 היא חוששת מכתובה החוקרת מחשש שהדברים יתפרסמו ואינה מעוניינת בכך. דבר זה מעיד כי המתלוננת לא ביקשה להגזים שהיא חוזרת ואומרת כי היו שלושה אירועים בלבד ולא מנסה להרחיב מעבר לכך, לא נראה כי מעלילה עליו לשווא מקרים רבים יותר.

עילת המעצר

לאחר עיון בתיק החקירה אני סבור כי קיימות ראיות לכול האישומים. וכעת יש מקום לבחון את עילת המעצר. בשלב הנוכחי כדי לאמוד את מסוכנות המשיב לבית המשפט יש שני כלים בלבד. חומרת המעשים הנלמדים מהעדויות בתיק שעה שבית המשפט דן בראיות ועברו של המשיב. מדובר במשיב נעדר עבר ולכן אין מסוכנות בכך. אולם לגבי חומרת המעשים מהתיק ניתן ללמוד כי יש מסוכנות למתלוננת וזאת מהראיות הבאות:

א. בעיית השתייה של המשיב - המשיב מודה בהודעותיו כי הוא שותה אלכוהול בימי שבת. המתלוננת מתארת שתייה מרובה. ההודעות שלה מתייחסות לכך שהמשיב חוזר בלילה מאוחר שהוא שתוי וכן שותה בביתו. חקירה ראשונה דקה 04.30 שותה לשוכרה. דקה 09.22 חוזרת על השתייה המרובה של המשיב. דקה 23.08 מסבירה כי הסיבה לאליומות של המשיב נעוצה בעובדה כי הוא שותה לשוכרה. דקה 30.47 מספרת על הרגלי השתייה של המשיב. חקירה שנייה דקה 24.11 מתארת את הרגלי השתייה של המשיב וכמויות השתייה שלו. גם בנה של המתלוננת מספר על העובדה כי המשיב חוזר הביתה שיכור. היות המשיב בגילופין היא אינדיקציה למסוכנות.

ב. חששה של המתלוננת מהמשיב. בחקירה השנייה המתלוננת מספרת כי היא מפחדת מהמשיב דקה 16.12 לחקירה. חששה של המתלוננת גם הוא אינדיקציה למסוכנות.

ג. השתקה והסתרה - המתלוננת בחקירתה מספרת כי המשיב כל הזמן אומר לה לא לספר. בחקירה הראשונה דקה 07.05 ובחקירה שניה דקה 07.00. גורם ההסתרה הוא אינדיקציה למסוכנות.

ד. ריבוי אירועים - מדובר במספר אירועים ולא באירוע בודד. רצידיביזם גם הוא מלמד על מסוכנות.

נוכח האמור, בקיומן של אינדיקציות למסוכנות כלפי המתלוננת. אני סבור כי בטרם ישוחרר המשיב יש מקום לקבל תסקיר בעניינו שיבחן את אפשרות לחלופה בעניינו של המשיב. נוכח אמירת בית משפט קמא כי מדובר בעבירות שאינן ברף חומרה גבוהה, אני סבור כי אכן יש מקום לבחון חלופה שיש בה להפחית את מסכנות המשיב.

הערר מתקבל במובן זה שהמשיב יותר עצור עד החלטה אחרת. יוגש תסקיר בעניינו של המשיב לבית משפט קמא שיקבע את התיק לדיון על פי יומנו.

מזכירות נא להודיע לשירות המבחן להכין תסקיר בעניין העורר.

תוכן ההחלטה ישלח לבית משפט קמא שיקבע את מועד הדיון על פי יומנו.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.